

Alkotmánybíróság
 BUDAPEST
 Donáti utca 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/168-2/2018</u>	
Érkezett: 2018 FEBR 27.	
Példány: <u>1</u>	Kézelőiroda:
Melléklet: <u>0</u> db	<u>ju</u>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] szám alatti lakos a **IV/168-1/2018** ügyszámú eljárásban lévő alkotmányjogi panasz iránt benyújtott indítványom tárgyában a tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására az alábbi

kiegészítést

terjesztem elő:

Ahogy korábbi beadványomban hivatkoztam arra, a Szt. 101 § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazása, így az első és másodfokú bíróság döntése belátási képességgel nem rendelkező cselekvőképtelen személy vonatkozásában alaptörvény-ellenes, az Alaptörvény XV. cikk (5) és a XIX. cikk (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel, ugyanis e jogszabályi rendelkezés csorbítja a fogyatékkal élők védelmét.

Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (5) bekezdése szerint Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

Az Alaptörvény XIX. cikk (1) szerint Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegyesség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult. (2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

Az Alaptörvény fent hivatkozott cikkeiből következően az állam intézményvédelmi kötelezettsége, hogy biztosítsa a fogyatékkal élő személyek védelmét külön intézkedésekkel, így különösen a szociális intézmények és intézkedések rendszerével.

Álláspontom szerint a fentebb hivatkozott Szt. támadott rendelkezésének alkalmazása azért nem biztosítja a fogyatékkal élők alkotmányos védelmét, mert a jogalkotó nem rendelkezik a felróható [REDACTED] intézetét az intézményi jogviszony megszüntetése során. Jelen ügy kapcsán [REDACTED] betegségéből eredő indulati zavara miatt nem képes az elkövetett cselekménye veszélyességének felismerésére és a felismerésének megfelelő magatartás tanúsítására sem. Alaptörvényben biztosított joga sérült azáltal, hogy az Alaptörvény fent hivatkozott cikkeiben foglalt védelem biztosítását nem valósítja meg a hivatkozott jogszabályi rendelkezés alkalmazása, hiszen jogviszonya automatikusan megszüntetésre került a házirend megsértése folytán, anélkül, hogy értékelést nyert volna azt

a körülmény, hogy [REDACTED] kóros elmeállapota folytán nem képes felmérni cselekményének következményeit, továbbá annak ellenére sem képes megérteni a házirendet, hogy azt számára többször is ismertették.

Véleményem szerint az ellátást nyújtó szociális intézményből való automatikus kizárás semmilyen módon nem egyeztethető össze azzal az alkotmányos alapelvvel, hogy a fogyatékkal élők védelmét az állam szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

A személyes gondoskodást nyújtó szociális intézményi jogviszony egy speciális jogviszony, mely esetében az ellátottak nagy része cselekvőképességében teljesen, vagy részlegesen korlátozott, éppen ezért sem áll összhangban a védelmi szinttel az olyan jogszabályi rendelkezés, amely figyelmen kívül hagyja azt, hogy az ellátott szellemi fejlettségére tekintettel magatartása jogellenességét és annak következményeit képes-e felismerni vagy sem, s e nélkül rendeli el hátrányos jogkövetkezmény alkalmazását.

Jogalkotói mulasztásként értékelendő, hogy a felmondási ok megállapításának nem feltétele a polgári jogi szempontból való vétőképeség, felróhatóság, illetve a büntetőjogi szempontból való büntethetőség fennállása sem. Így továbbá az Szt. támadott rendelkezése nem áll összhangban a Polgári Törvénykönyvben, illetve a Büntető Törvénykönyvben a fogyatékkal élők számára biztosított védelmi szinttel, mint alkotmányos alapelvvel.

Az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A hatékony jogvédelem előfeltételezné, hogy az alkalmazott intézkedések a szükségesség és az arányosság elvére tekintettel legyenek. Ennek fényében vizsgálva is megállapítható, hogy a házirend megsértése miatti automatikus jogviszonyszüntetés a fogyatékkal élők védelmére tekintettel véleményem szerint nem mondható semmilyen körülmények között feltétlenül szükséges mértékű és az elérni kívánt céllal arányos korlátozásnak. [REDACTED] intézményből való kizárása, illetve más intézménybe való átszállítása nem valószínűsíti azt, hogy állapotában pozitív javulás következhet be, ennek éppen az ellenkezője várható.

A fentiek alapján a Szt.-ben a fogyatékkal élők számára biztosított védelmi szint sem az Alaptörvényben meglévő, sem a nagy jogágak által biztosított védelmi szint alá nem csökkenhet, így az Szt. 101 § (2) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenes, s a tisztelt Biróságok ennek ellenére hozták meg a fent ismertetett ítéleteket.

Összefoglalva [REDACTED] Alaptörvényben biztosított joga sérült azáltal, hogy a Debreceni Járásbíróság a 8.P.20.036/2017/21. sorszámú ítéletét és az azt helybenhagyó Debreceni Törvényszék I.Pf.21.367/2017/4. számú ítéletét a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 101 § (2) bekezdés b) pontjára, mint alaptörvény ellenes jogszabályra alapozta, s ez által egyértelműen figyelmen kívül maradt a fogyatékkal élők Alaptörvényben biztosított védelme.

A fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Debreceni Járásbíróság 8.P.20.036/2017/21. sorszámú ítélete és az azt helybenhagyó Debreceni Törvényszék I.Pf.21.367/2017/4. számú ítélete [REDACTED] Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezt követően pedig az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése és a XIX. cikk (1) bekezdése alapján, valamint az Abtv. 26 § (1) bekezdése és a 27 § rendelkezései értelmében az első és másodfokú döntést semmisítse meg, s állapítsa meg a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 101 § (2) bekezdés b) pontjának alaptörvényellenességét.

Debrecen, 2018. február 21.

ASS ÜGYVÉDI IRODA

Debrecen, T. H. Árpád u. 4.

452. sz. (30) 2494-657

fax: (32) 564-856

SS GERGELY ügyvéd